

Ce ne spune și ce nu ne spune preotul C. Sturzu despre “BORleaks”-ul egumenului Hrisostom Filipescu?

În urmă cu câteva zile am publicat un material referitor la un articol al egumenului Hrisostom Filipescu de la Schitul Țibucani, în care acesta spunea că Schitul Rădeni este o amenințare la adresa siguranței naționale și cerea, “spre binele Bisericii și pentru demnitatea poporului român”, ca autoritățile civile și religioase să ia toate măsurile care se impun pentru rezolvarea unui astfel de caz.

Protosinghelul Hrisostom făcea atunci un diagnostic al poporului care frecventează Schitul Rădeni, dându-și cu părerea cu privire la ce i se părea sfinției sale a fi problemele psihice ale oamenilor de acolo. Accentul cădea pe hipnotizarea maselor populare.

Ca într-un caz clasic de *Medice, cura te ipsum!* aflăm că între timp protosinghelul respectiv a suferit o gravă cădere psihică, a fugit din mănăstire și din țară și nimeni nu știe unde s-ar afla.

Toate acestea ne sunt relatate într-o relatare de pe Facebook a consilierului MMB preot Constantin Sturzu, care ne spune următoarele:

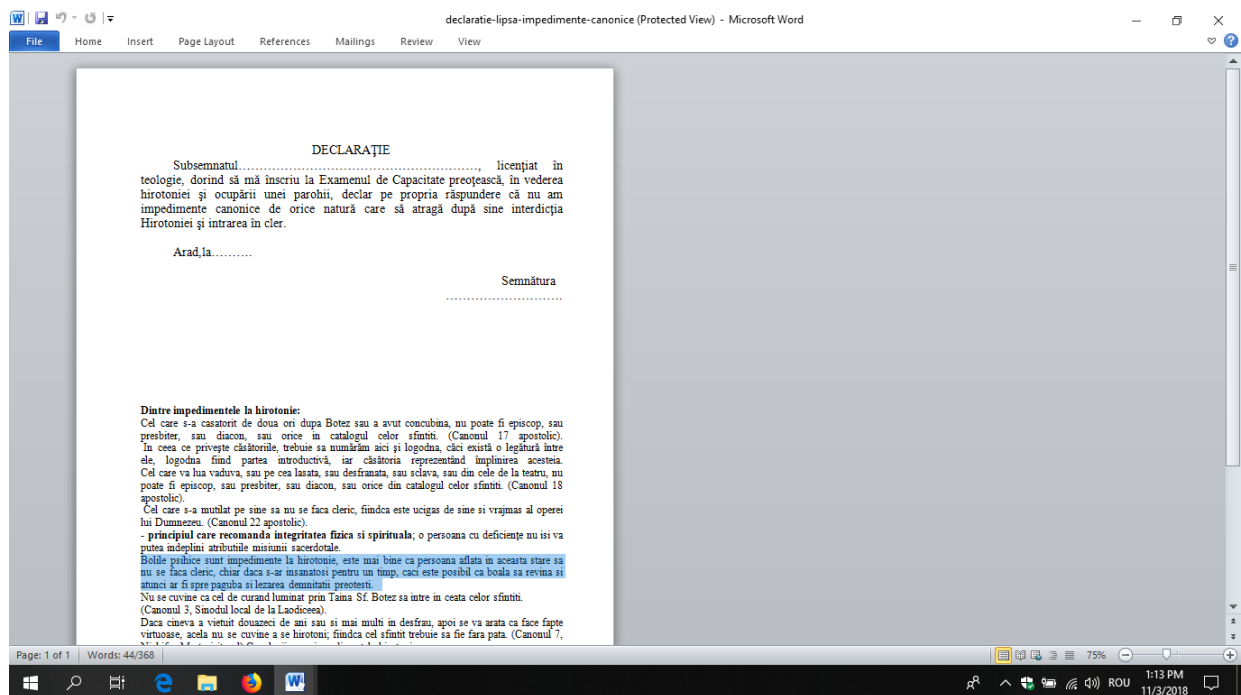
1. Egumenul Hrisostom trece printr-o “grea suferință de ordin psihic”;
2. A părăsit schitul și e undeva prin străinătate;
3. Nu răspunde la telefon și nu acceptă niciun ajutor;
4. În 2011 a mai avut “o cădere psihică gravă, în urma căreia și-a revenit”;
5. În urmă cu o săptămână a primit titlul de protosinghel pentru activitatea sa și mai ales pentru munca la un centru de recuperare a persoanelor cu handicap;
6. “Antecedente de familie, prea multă expunere mediatică și cu siguranță pizma și lucrarea diavolului” sunt cauzele pentru care s-a produs această tragedie.
7. MMB îl așteaptă cu brațele deschise să își revină.
8. **Nu știe dacă îi este spart contul de Facebook părintelui Hrisostom,**

dar că din alte surse, persoane cu care părintele Hrisostom a vorbit și lucruri pe care le-a spus altora, se confirmă că trece printr-o perioadă grea.

Ce nu ne spune consilierul Sturzu, iar cei peste 590 de likeri ai postării sfinției sale, care îi mulțumesc pentru “precizări”, nu se deranjează să îl întrebe este:

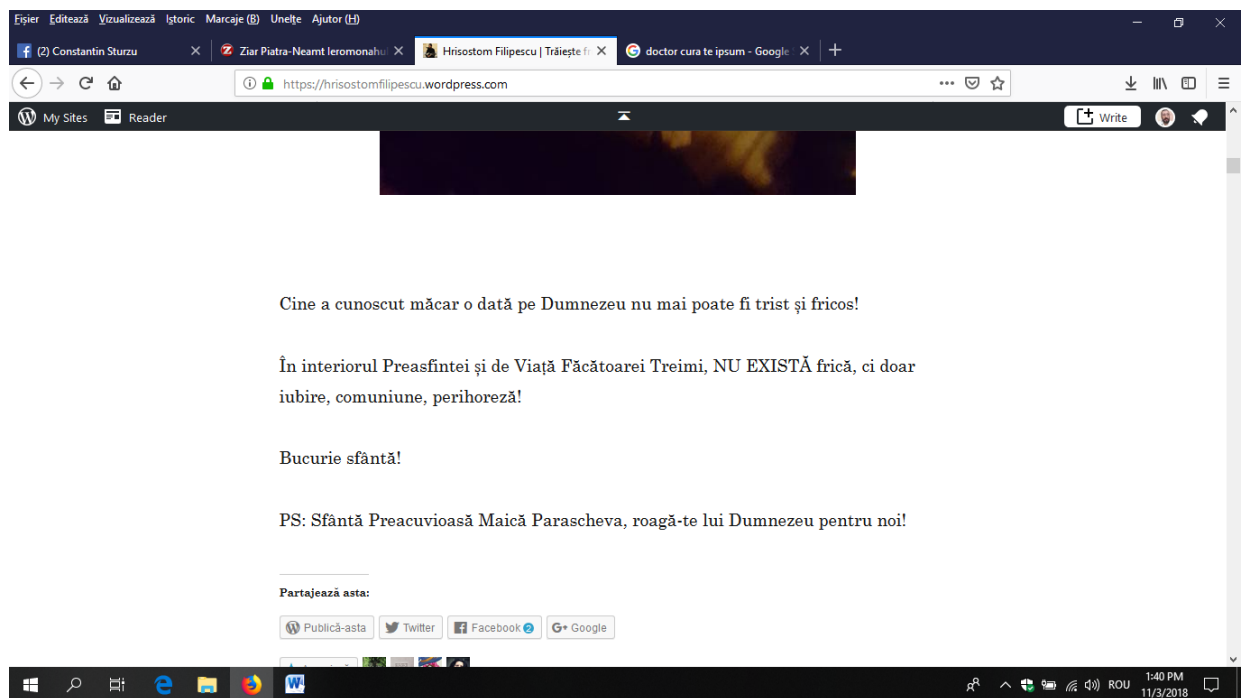
1. **Cum se face că un preot bolnav psihic mai poate fi preot, în condițiile în care Sfintele Canoane interzic acest lucru? La tâlcuirea canonului 79 apostolic, arhid. Ioan N. Floca face următoarea afirmație: “Cei bântuiți de duh necurat sau năpăstuiți de boli psihice, precum și cei epileptici nu pot fi primiți în cler decât după ce se vor însănătoși”[1]. Într-o declarație a candidaților la preoție, luată de pe siteul episcopiei Aradului se menționează clar că bolile mintale sunt impediment la preoție.**

2. Dacă pe perioada precedentei căderi psihice preotul a fost oprit de la cele sfinte sau dacă acum, când, așa cum spune MMB, el are o nouă cădere psihică, preotul respectiv este oprit, până la însănătoșire de la slujirea celor sfinte?
3. Ce boală are preotul Hrisostom, dacă a fost diagnosticată și mai ales dacă ea are perspective reale de însănătoșire, din perspectiva dreptului acestuia de a mai fi preot?
4. Cum se poate ca preotul Hrisostom să fi căzut în depresie în momentul în care a fost înălțat în rangul clerical?
5. **A contat în decizia de acordare a protosingheliei ieromonahului Hrisostom și campania sfinției sale împotriva nepomenitorilor și a Schitului Rădeni?**
6. **Cum poate fi apreciată ca extraordinară munca unui preot care de la Sfântul Altar susține idei newagiste elucubrante precum aceea că preotul și psihologul trebuie să își facă fiecare partea lui în viața omului, că amândoi luptă pentru creșterea calității vieții, că e mai ușor să spui că ai demon decât să vezi că de fapt ai o afecțiune psihiatrică, că “dacă văd că am un credincios în fața mea pe care îl suspectez că are nevoie de un diagnostic psihiatric... nu mă apuc să îi hrănesc credințe religioase, că îl chinuie un demon, că e îndrăcit, că are nevoie de nu știu cât Sfântul Maslu”, “e bun Sfântul Maslu, dar nu e suficient, pentru că are nevoie de anumită farmacoterapie”, “psihologul să îl trimită pe om la un preot sau la**

un pseudoterapeut” etc.? Ce legătură au aceste idei ateiste cu revelația și cu tradiția spirituală a Ortodoxiei?

7. Cum pot accepta creștinii ortodocși astfel de bazaconii rostite în predici de la amvon, în loc să caute preoți care propovăduiesc cu adevărat ortodox?
8. Cum se face că preotul respectiv nu a fost caterisit deja pentru aceste blasfemii newagiste, în timp ce vecinul său, egumenul Pamvo de la Rădeni a fost caterisit pentru apărarea dreptei credințe?
9. **Cum se poate ca un om cu asemenea deficiențe psihice să fie primit să lucreze într-un centru de recuperare a persoanelor cu handicap, adică în sistemul medical, dat fiind gravul său antecedent?**
10. **Cum se face că MMB îl declară nebun pe preotul respectiv în momentul în care el începe pe pagina de Facebook un fel de Wikileaks bisericesc?**
11. Cum se împacă această cădere psihică cu mesajul teologic pe care îl scrie în ultima intrare pe pagina sa de blog, în care pare foarte duhovnicesc?

12. Dacă pentru “prea marea expunere mediatică” preotul Filipescu avea binecuvântarea ierarhului locului, așa cum se cuvine, potrivit regulamentelor bisericești, inclusiv pentru ultima sa apariție publică, legată de Schitul Rădeni.
13. **Cum se face că la data de 21 octombrie, la câteva zile înainte de “grava cădere psihică” preotul Hrisostom Filipescu afirmă într-o**

predică faptul că un părinte de la Mitropolie a lansat zvonul că ar fi înnebunit, că este îndrăcit și că este într-o cădere psihică și că pune aceste cuvinte pe seama indiviei acelui preot?

Declararea preotului Hrisostom Filipescu drept om cu o gravă cădere psihică vine în urma unei suite de postări pe pagina de Facebook a acestuia, în care sunt criticate toate autoritățile Bisericii Ortodoxe Române. Dacă la prima vedere cineva ar putea fi tentat să creadă că este vorba despre o spargere a contului egumenului și o postare în numele acestuia a tuturor acelor informații, **declararea sa ca bolnav psihic de către MMB face ca ipoteza să devină puțin probabilă.**

Textele pe care preotul le publică pe Facebook[2] denotă o puternică schizofrenie, aproape o dublă personalitate. Atacă acolo pe cei pe care în presa nemțeană îi lauda exagerat, ridică în slăvi într-una dintre postări Schitul Rădeni, pe care în presă îl considera o amenințare națională, folosește un limbaj ca de om bolnav de sindromul Tourette, combinat cu vorbe de duh pline de smerenie și înțelepciune etc.

Problema starețului de la Țibucani este una personală, dacă el este într-adevăr bolnav, iar pentru aceasta eu nu putem decât să ne rugăm pentru sfinția sa, să îi dea bunul Dumnezeu sănătate.

Ceea ce ne interesează pe noi însă în acest material, dincolo de drama unui om al Bisericii, este faptul că în toată această succesiune de evenimente pe undeva apare de câteva ori numele Schitului Rădeni.

Mai întâi, trebuie spus că, prin comunicatul său, MMB șterge cu buretele tot ce a spus protosinghelul Hrisostom Filipescu despre Schitul Rădeni și despre nepomenitori, punându-le toate pe seama unei grave căderi psihice.

Într-o oarecare măsură îngrijorător este însă faptul că în ultimul material pe care l-a publicat, preotul Hrisostom Filipescu, declara Schitul Rădeni ca pericol pentru siguranța publică. Ceea ce părea la început o afirmație ridicolă, denotând ignoranța juridică a autorului, începe să ridice unele semne de întrebare, atunci când tema este preluată și pusă pe pagina de Facebook a consilierului Constantin Sturzu, de către un cetățean care comentează pe acea pagină.

Printre comentariile la anunțul MMB, pe pagina preotului Sturzu, găsim două comentarii ale unui oarecare domn Starețu Ștefan, în care cetățeanul respectiv avansează ideea elucubrăntă că “grupuri afiliate nepomenitorilor de fundamentalisti”, “la demonismul pe care îl au în ei”, l-ar fi răpit pe părintele, aflat într-o vulnerabilitate emoțională și psihică, îl droghează și, în sevrăj, părintele scrie toate aceste lucruri.

După ce afirmă că ar trebui anunțată de urgență poliția, pentru că nu se poate să nu se facă legătura între scriiturile despre “deviația de la Rădeni” și “apoi aceasta”, după ce introduce în discuție faptul că întâmplarea pare “tăiată strict parcă dintr-un film cu scientologi”, comentatorul propune “o percheziție la Rădeni nu ar strica”, argumentând că, dacă la scientologi se fac percheziții în America, la noi de ce să nu se facă? Reluând ideea că este imposibil să nu faci legătura dintre ultimele luări de poziție referitoare la “secta de la Rădeni” și “apoi asta”, autorul comentariului își exprimă convingerea că la mijloc nu poate fi decât o acțiune criminală.

O accesare a paginii de Facebook a autorului ne arată că acesta este doctorand la Universitatea București și că locuiește în Brașov. Și cam atât. Nicio altă activitate pe pagină.

Acest comentariu apare pe pagina preotului Constantin Sturzu în dimineața aceasta. Desigur, autorul său este responsabil pentru conținutul comentariului, însă cred că e de datoria preotului Sturzu să modereze ceea ce apare pe pagina personală de Facebook și, dacă se impune, să șteargă unele comentarii care nu își au locul. Acesta fiind unul dintre ele.

Nu dorim să credem că un reprezentant al MMB ar accepta pe pagina sa de Facebook, care reflectă de fapt opiniile instituției, lansarea unor astfel de idei de-a dreptul scandaloase cu privire la nepomenitori și la Schitul Rădeni.

Este indicat ca preotul Sturzu să facă ceva în legătură cu acest comentariu. Putem crede că, fiind atât de recent, nu a avut timp să îl medieze. Să sperăm că îl va media, pentru ca el să nu lase nicio urmă de îndoială cu privire la faptul că

MMB nu achiesează la opinia delirantă a acestui cetățean cu privire la Schitul Rădeni și la cei ce au întrerupt pomenirea ierarhilor eretici.

Nu este acceptabilă nici cea mai mică aluzie cu privire la faptul că nepomenitorii din România ar putea avea legături cu faptele imaginate de cetățeanul care scrie pe pagina preotului Sturzu. Orice astfel de aluzie trebuie clarificată imediat, pentru a nu se întâmpla ce s-a întâmplat în urmă cu aproximativ un an de zile, când părintele Ioan Ungureanu, de la Schitul Orășeni din Botoșani, a fost acuzat în mod halucinant de “trafic de arme din Ucraina și terorism”. Acuzația venea din partea unora dintre cei care i se opun în parohie și s-a dovedit a fi o minciună și o formă de intimidare, ea fiind abandonată la scurtă vreme, din pricina sesizării organelor în drept pe această temă.

Într-o notă personală, cu părere de rău pentru toți ucenicii părintelui Hrisostom, urându-i încă o dată recuperare grabnică și definitivă, ascultându-i predica din Duminica vindecării demonizatului, trebuie să fiu de acord cu ce spună părintele Hrisostom că ar fi spus despre sfinția sa un preot de la Mitropolie: “Părinte, te predici pe dumneata, nu pe Hristos!”.

Note:

[1] Arhid. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe*, Note și comentarii, Sibiu, 2005, p. 51.

[2] <https://www.facebook.com/hrisostom.filipescu>.